

येशू ख्रीष्टको प्रकाश—संख्या बाह्र

दुई परीक्षा

Jeff Pippenger

2023-11-07

हामी प्रकाशको पुस्तकका एघारौँदेखि तेह्रौँ अध्यायहरूमाथि विचार गर्ने प्रक्रियामा छौँ, जहाँ पहिलो स्वर्गको रणभूमिमा घट्ने महान् विवादको अन्तिम परीक्षात्मक युद्धमा रहेका सबै प्रतिपक्षीहरूलाई हामी पाउँछौँ। ती प्रतिपक्षीहरू हुन्—एक लाख चवालीस हजार र द्वितीयक शक्तिका रूपमा बेबिलोनबाट निस्कने त्यो ठूलो भीड—संयुक्त राष्ट्रसंघ, क्याथोलिक चर्च, संयुक्त राज्य अमेरिका र स्वयं शैतानको विरुद्धमा। एक लाख चवालीस हजार र त्यो ठूलो भीड परमेश्वरको सेना हुन्, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र युद्धका दुवै पक्ष परमेश्वरको न्यायको सेनासँग पनि आमनेसामने छन्, जसको प्रतिनिधित्व तेस्रो स्वर्गदूतद्वारा नभई तेस्रो विपत्तिद्वारा गरिएको छ।

सन् २०२० मा रिपब्लिकन र प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गहरूको वधमा योगदान पुऱ्याएका केही विशेषताहरू पहिचान गर्नका लागि, हामी पहिलो स्वर्गमा मानवजातिको युद्धमा आइपर्ने भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिचान गर्न खोजिरहेका छौँ, अर्थात् आइतबारको व्यवस्थादेखि लिएर माइकल उठेपर्यन्त। त्यस इतिहासमा सम्पूर्ण संसारलाई पशुको प्रतिमा खडा गर्न बाध्य पारिन्छ। त्यो इतिहास संयुक्त राज्य अमेरिकाको सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ देखि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासको पुनरावृत्ति हो, जसले ती दुई समानान्तर इतिहासहरूलाई विभाजित गर्दछ। समानान्तर इतिहासहरूका रूपमा ती दुवैले अर्को इतिहासको साक्षी प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती इतिहासहरूमध्ये एउटामा जे घट्छ, त्यही अर्कोमा पनि घट्नेछ। दोस्रो इतिहास नै प्रकाशको पुस्तकका अध्याय बाह्र र तेह्रको केन्द्रबिन्दु हो, र पहिलो इतिहासमाथि, जुन अहिले लगभग समाप्त भइसकेको छ, भविष्यसूचक प्रकाश पार्नका लागि हामी दोस्रो साक्षीलाई बुझ्न चाहन्छौँ।

संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ लैजाने ती तीन शक्तिहरू बाह्रौँ र तेह्रौँ अध्यायहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। सर्वप्रथम अजिङ्गरको शक्तिको उल्लेख गरिएको छ।

अनि स्वर्गमा अर्को एउटा अद्भुत चिन्ह देखा पर्‍यो; अनि हेर, सातवटा शिर र दसवटा सीङ्ग भएको, र उसका शिरहरूमा सातवटा मुकुट भएका एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर देखा पर्‍यो। अनि त्यसको पुच्छरले स्वर्गका ताराहरूको तेस्रो भाग तानेर पृथ्वीमा फालिदियो; र त्यो अजिङ्गर प्रसव हुन लागेकी स्त्रीको सामु उभियो, ताकि उसको बालक जन्मनेबित्तिकै त्यसलाई निलिदिओस्। प्रकाश १२:३, ४.

सिस्टर ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि यस अध्यायमा रहेको अजिङ्गर शैतान हो, तर गौण अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोम हो। शैतान र मूर्तिपूजक रोम दुवैले संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्। त्यस पशुको दस सिङ्गहरूले प्रकाश १७ मा उल्लिखित दस राजाहरूको दुष्ट महासंघलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती दस राजाहरू प्रकाश १७ मा चित्रित गरिएका छन्, र त्यहाँ तिनीहरूलाई बाइबलको भविष्यवाणीको सातौँ राज्यका रूपमा पहिचान गरिएको छ। त्यस पशुलाई सात मुकुटसहितका सात टाउकाहरू भएको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जसले त्यसलाई बाइबलको भविष्यवाणीको सातौँ राज्य भएको चिन्हित गर्छ। दानिएल २ मा तिनीहरूलाई आत्मिक ग्रीसका रूपमा चित्रित गरिएको छ, र माउन्ट कार्मेलको साक्षीमा तिनीहरू अहाब पनि हुन्, साथै तिनीहरू भजनसंग्रह ८३ का दस शत्रुहरू पनि हुन्।

प्रकाशितवाक्यका अध्याय बाह्र र तेह्रमा उल्लेख गरिएको शत्रुको दोस्रो सांसारिक शक्ति समुद्रबाट निस्कने पशु हो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले प्रत्यक्ष रूपमा क्याथोलिकतासँग पहिचान गर्नुहुन्छ।

अनि म समुद्रको बालुवामाथि उभिउँ, र समुद्रबाट एउटा पशु निस्केर आएको देखें, जसका सातवटा शिर र दसवटा सीङ थिए, र उसका सीङहरूमा दसवटा मुकुट थिए, अनि उसका शिरहरूमा ईश्वरनिन्दाको नाम थियो। अनि मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तो थियो, र उसका खुट्टाहरू भालुका खुट्टाजस्ता थिए, र उसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि अजिङ्गरले उसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र महान् अधिकार दियो। अनि मैले उसका शिरहरूमध्ये एउटालाई मानौं मृत्युसम्म घाइते भएको देखें; तर उसको घातक घाउ निको भयो; अनि सारा संसार त्यस पशुको पछि लागेर अचम्मित भयो। प्रकाश १३:१-३।

पहिलो पदमा यूहन्ना समुद्रकिनारमा उभिएका थिए, र उनले समुद्रबाट एउटा जनावर उठिरहेको देख्छन्, अनि त्यसपछि उनले पृथ्वीबाट अर्को एउटा जनावर निस्कंदै गरेको देख्छन्। सिस्टर ह्वाइटले यूहन्नाले यी दुई जनावरहरू देखेको समय १७९८ साल हो भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ, किनकि त्यही वर्ष पोपसत्ता “आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित” गरियो, यसरी त्यसले एउटा घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, जुन अन्ततः निको पारिने थियो।

“जब पापतन्त्र, आफ्नो शक्ति हराइएर, सतावटबाट रोकिन बाध्य भयो, तब यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वरलाई प्रतिध्वनित गर्न, र उही निर्दयी तथा ईश्वर-निन्दात्मक कार्यलाई अघि बढाउन उदाउँदै आएको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति, अर्थात् कलीसिया र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति, थुमाजस्ता सीङहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यसअघिका पशुहरू समुद्रबाट उठेका थिए; तर योचाहिँ पृथ्वीबाट उठ्यो, जसले यसले सङ्केत गरेको राष्ट्र—संयुक्त राज्य अमेरिका—को शान्तिपूर्ण उदयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।” Signs of the Times, February 8, 1910.

समुद्रबाटको पशु, अर्थात् पोपसत्ता, देख्दा यूहन्ना इतिहासतर्फ पछाडि हेर्दछन्। इतिहासतर्फ अगाडि हेर्दा, उनले पृथ्वीबाटको पशु देख्छन्, जो संयुक्त राज्य अमेरिका हो। यही कारणले समुद्रबाटको पशु भविष्यवाणीमा जस्तो निर्माण गरिएको छ, त्यस्तै प्रकारले प्रस्तुत गरिएको छ। १७९८ बाट पछाडि हेर्दा, यूहन्नाले पहिले “सात टाउका र दस सिङ” देख्छन्, जसले इतिहासको त्यो बिन्दुलाई संकेत गर्दछ जहाँ पोपसत्ताको ठूलो सिङका लागि स्थान बनाउन ती सिङहरूमध्ये तीनवटा उखेलिएका थिए, जसले ठूला ठूला कुराहरू बोलेको थियो।

तब म चौथो पशुको सत्य जान्न चाहन्थें, जो अरू सबैभन्दा भिन्न थियो, अत्यन्त भयङ्कर, जसका दाँतहरू फलामका थिए, र त्यसका नङ्गाहरू काँसाका; जसले निल्थ्यो, टुक्रा-टुक्रा पाथ्यो, र बाँकी रहेका कुरा आफ्ना खुट्टाले कुल्चिन्थ्यो; अनि त्यसको शिरमा भएका दसवटा सिङहरूको विषयमा, र त्यो अर्को सिङको विषयमा जो उम्रेर आयो, र जसको सामुन्ने तीनवटा खसे; अर्थात् त्यस सिङको, जसका आँखा थिए, र एउटा मुख थियो जसले अत्यन्त ठूला-ठूला कुराहरू बोल्थ्यो, र जसको रूप उसका साथीहरूभन्दा अझ बलियो देखिन्थ्यो। दानियल 7:19, 20।

हेरुली, ओस्ट्रोगोथहरू र भान्डलहरू—यी तीन सिङहरू हटाइनुअघि, मूर्तिपूजक रोमलाई “दश मुकुटहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। ती दश मुकुटहरूले मूर्तिपूजक रोमको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यसपछि यूहन्नाले ग्रीसको चितुवालाई, त्यसपछि मेडो-फारसको भालुलाई, अनि त्यसपछि बेबिलोनको सिंहलाई चिनाउनुहुन्छ।

पहिलो सिंहजस्तै थियो, र त्यसका गरुडका पखेटाहरू थिए; म हेरिरहँ, जबसम्म त्यसका पखेटाहरू उखेलिएनन्, र त्यो पृथ्वीबाट उठाइयो, र मानिसझैं खुट्टामा उभ्याइयो, अनि त्यसलाई मानिसको हृदय दिइयो। अनि हेर, अर्को पशु, दोस्रो, भालूजस्तै, र त्यो एकातिर उठेको थियो, र त्यसको मुखमा, त्यसका दाँतहरूको बीचमा, तीनवटा करङ्हरू थिए; अनि तिनीहरूले त्यसलाई यसो भने, उठ, धेरै मासु निल। यसपछि म हेरिरहँ, र हेर, अर्को, चितुवाजस्तै, जसको ढाडमा चराका चारवटा पखेटाहरू थिए; त्यस पशुका चारवटा शिरहरू पनि थिए; अनि त्यसलाई प्रभुत्व दिइयो। दानियल ७:४-६।

क्याथोलिकमतमा ख्रीष्टियन भन्ने एउटा पनि तत्त्व छैन, र समुद्री पशुले बाइबलीय अगमवाणीका सबै अधिल्ला मूर्तिपूजक राज्यहरूको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। समुद्री पशु उल्टो ऐतिहासिक क्रममा प्रस्तुत गरिएको छ, किनकि यूहन्ना इतिहासतर्फ फर्केर हेरिरहेका छन्। उनले सर्वप्रथम त्यो शक्ति देखे, जुन तीनवटा सीङ हटाइएपछि

स्थापित भयो—पापतन्त्र। त्यसपछि उनले दसवटा मुकुटसहित दसवटा सीङ देखे—मूर्तिपूजक रोम। त्यसपछि उनले चितुवा देखे—यूनान। त्यसपछि उनले भालु देखे—मादी-फारस। त्यसपछि उनले सिंह देखे—बाबेल। समुद्री पशुको वर्णनमा अधिल्ला प्रत्येक मूर्तिपूजक राज्यका तत्त्वहरू समावेश छन्, र यस वर्णनले पापतन्त्र बाइबलीय इतिहासमा अस्तित्वमा रहेका मूर्तिपूजकताका हरेक रूपहरूको एक मिश्रित समष्टि हो भन्ने स्थापित गर्दछ। क्याथोलिकमतमा ख्रीष्टियन भन्ने एउटा पनि तत्त्व छैन। क्याथोलिकमतमा ख्रीष्टियनजस्तो देखिन सक्ने कुनै पनि कुरा नक्कल मात्र हो।

कार्मेल पर्वतमा, जब एलियाहले इजेबेलका अगमवक्ताहरू र उनका धर्मत्यागी पतिसँग युद्ध गरे, इजेबेल सामरियामा आफ्नै घरमा थिइन्। दुई सीङ भएको पृथ्वीको पशुको इतिहासको समयमा टायरकी वेश्या बिसिइन्छ। इजेबेल सधैं लुकाइएकी हुन्छिन्, र प्रकाशको पुस्तकका अध्याय बाह्र र तेह्रमा संसारले उनको पछि अचम्म मान्दै लाग्छ, तर स्वर्गमा अचम्म मानिने दृश्यका रूपमा—जसरी संयुक्त राष्ट्रसंघ, संयुक्त राज्य अमेरिका र शैतान चित्रित गरिएका छन्—उनी चित्रित गरिएकी छैनन्। उनी आफ्नै आदेश-केन्द्र सामरियामा—रोम सहरमा—फर्किएकी छिन्।

पृथ्वीका पशुको इतिहास त्यही स्थान हो जहाँ सारा संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षा पहिचान गरिन्छ। त्यो परीक्षा पहिलो स्वर्गको युद्धको अवधिमा सम्पन्न हुन्छ। यही कुरा हामी यस बिन्दुमा विचार गर्न चाहन्छौं। अब हामी विचार गर्न लागेका पदहरूमा “उसले” भन्ने शब्दको स्थानमा म संयुक्त राज्य अमेरिकालाई राख्नेछु।

अनि मैले पृथ्वीबाट माथि उठ्दै गरेको अर्को एउटा पशु देखें; अनि संयुक्त राज्य अमेरिकाका थुमाजस्ता दुई सिङहरू थिए, र संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरझैँ बोल्यो। अनि संयुक्त राज्य अमेरिकाले त्यसको सामुन्ने पहिलो पशुको सारा अधिकार चलाउँछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बस्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको आराधना गराउँछ, जसको घातक घाउ निको भएको थियो। अनि संयुक्त राज्य अमेरिकाले महान् चिन्हहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका सामु पृथ्वीमाथि स्वर्गबाट आगो झार्दछ, र ती चमत्कारहरूद्वारा, जुन पशुको सामु संयुक्त राज्य अमेरिकालाई गर्ने शक्ति दिइएको थियो, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल गर्दछ; र पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई भन्छ कि तिनीहरूले त्यस पशुको एउटा प्रतिमा बनाऊन्, जसलाई तरवारले घाउ परेको थियो, तर जो जीवित रह्यो। अनि [संयुक्त राज्य अमेरिका] लाई त्यस पशुको प्रतिमालाई प्राण दिन सक्ने शक्ति दिइयो, ताकि त्यस पशुको प्रतिमाले बोलोस् पनि, र जस-जसले त्यस पशुको प्रतिमाको आराधना गर्दैनन् तिनीहरूलाई मारिनुपर्ने बनाओस्। अनि संयुक्त राज्य अमेरिकाले साना र ठूला, धनी र गरिब, स्वतन्त्र र दास सबैलाई तिनीहरूको दाहिने हातमा वा निधारमा एउटा छाप लिन लगाउँछ; अनि त्यो छाप, वा पशुको नाम, वा त्यसको नामको संख्या भएकाबाहेक कसैले पनि किनबेच गर्न नसकोस्। प्रकाश 13:11-17.

प्रकाशको पुस्तकको तेह्रौँ अध्यायमा, जब मूर्तिपूजक रोमको अजिङ्गरले पृथ्वीको सिंहासनमा पापत्वलाई बसाल्यो, तब त्यसले पापत्वलाई तीनवटा कुरा दियो।

मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तै थियो, र त्यसका खुट्टाहरू भालुका खुट्टाजस्ता थिए, र त्यसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि अजिङ्गरले त्यसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश 13:2.

अन्यजाति रोमको प्रतिनिधित्व गर्ने ती दस राजाहरूले (जसमध्ये आहाबद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको फ्रान्स ती दसको प्रमुख राजा थियो) पापतन्त्रलाई तीनवटा कुराहरू दिए: शक्ति, आसन र अधिकार। जब सम्राट् कन्स्टान्टिनले सन् ३३० मा पश्चिमस्थित रोम नगरबाट राजधानी पूर्वतिर सारेर कन्स्टान्टिनोपोललाई रोमी साम्राज्यको नयाँ राजधानी बनाए, तब अन्यजाति रोमले रोमको मण्डलीलाई आफ्नो “आसन” दियो।

जब फ्राङ्कहरू (फ्रान्स) का राजा क्लोभिस् सन् 496 मा क्याथोलिक धर्ममा परिवर्तन भए र पृथ्वीको सिंहासनमा पापसीको उदयको विरोध गर्दै आएका शक्तिहरूविरुद्ध युद्ध गर्न थाले, तब मूर्तिपूजक रोमले पापसीलाई आफ्नो “शक्ति” दियो।

५३३ मा, जस्टिनियनले एक आदेश जारी गरे, जसले रोमी मण्डलीलाई सबै मण्डलीहरूको शिर मात्र होइन, विधर्महरूलाई सच्याउने अधिकारयुक्त निकायको रूपमा पनि निर्दिष्ट गर्‍यो। त्यस बिन्दुमा, मूर्तिपूजक रोमको अधिकार पापतन्त्रलाई दिइएको थियो।

बाह्रौं पदमा, “त्यसले [संयुक्त राज्य अमेरिका] आफ्नो सामु पहिलो जनावरको सबै अधिकार प्रयोग गर्दछ।” पापतन्त्रद्वारा प्रयोग गरिएको शक्ति क्लोभिसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले आफ्नो सैनिक तथा आर्थिक सामर्थ्य पापतन्त्रलाई समर्पित गरिदियो। यही कारणले क्याथोलिक धर्मले क्लोभिसलाई “क्याथोलिक मण्डलीको जेठो सन्तान” र फ्रान्सलाई “क्याथोलिक मण्डलीकी ज्येष्ठ पुत्री” भन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले पापतन्त्रका निम्ति उही अशुद्ध काम गर्नेछ, जुन क्लोभिसले सन् ४९६ मा आरम्भ गरेको थियो।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको शक्ति “पृथ्वी र त्यसमा वास गर्नेहरूलाई, जसको घातक घाउ निको भएको थियो, त्यस पहिलो पशुको उपासना गराउन” प्रयोग गरिनेछ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो सैन्य तथा आर्थिक सामर्थ्य प्रयोग गरी सम्पूर्ण संसारलाई आइतबारलाई विश्रामको दिनका रूपमा स्वीकार गर्न लगाउनेछ। टायरकी वेश्याले पहिले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा पृथ्वीको पशुसँग व्यभिचार गर्नेछे, अनि त्यसपछि ऊ बाहिर निस्केर पृथ्वीका अरू सबै राजाहरूसँग व्यभिचार गर्न जानेछे।

तेह्रौं पदमा, “त्यसले [संयुक्त राज्य अमेरिकाले] ठूला-ठूला अद्भुत कामहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूको सामु पृथ्वीमा आकाशबाट आगो झार्दछ।” आगोले एउटा अपवित्र सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पेन्तेकोसको दिनका अग्निजिह्वाहरूले एउटा पवित्र सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दथे, जससँग त्यो सन्देश सम्पूर्ण संसारमा पुर्‍याउने सामर्थ्य पनि संलग्न थियो। संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा आकाशबाट झारिने त्यो आगोले पनि प्रत्येक राष्ट्र र प्रत्येक भाषामाथि प्रभाव पार्नेछ।

चौधौं पदमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाले “ती चमत्कारहरूको माध्यमबाट, जुन [संयुक्त राज्य अमेरिका] ले पशुको सामुने गर्न सक्ने शक्ति पाएको थियो, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल गर्दछ; पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई यसो भन्दै कि तिनीहरूले त्यस पशुको प्रतिमा बनाऊन्, जसलाई तरवारले घाउ पारेको थियो, तर जो जीवित रह्यो।” संयुक्त राज्य अमेरिकाले संसारलाई छल गर्न प्रयोग गर्ने त्यो छल अघिल्लो पदमा स्वर्गबाट तल आएको आगोद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ। स्वर्गबाट आएको आगोले त्यस्ता चमत्कारहरू उत्पन्न गर्दछ, जसलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाले संसारलाई यस्तो एक-विश्व सरकार स्थापना गर्न आदेश दिन प्रयोग गर्दछ, जो मण्डली र राज्यको संयोजनबाट बनेको हुन्छ, जहाँ त्यस सम्बन्धमा मण्डलीको नियन्त्रण रहन्छ।

एलीया उठाइएका बेला आहाब र येजेबेलको सम्बन्धले यही कुराको प्रतिनिधित्व गरेको थियो। कार्मेल पर्वतमा एलीयाको संघर्ष सन् १८४० देखि १८४४ सम्म पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको अवधिमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रारम्भमा पूरा भयो, जसको उद्देश्य प्रोटेस्टेन्टवादका साँचो अगमवक्तालाई प्रोटेस्टेन्टवादका सबै झूटा अगमवक्ताहरूबाट छुट्याउनु थियो।

यो फेरि संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यकालमा पूरा हुन्छ—त्यो पशुको प्रतिमाको गठनसम्बन्धी परीक्षाको अवधिमा, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भयो र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा अन्त्य हुन्छ।

एलियाहको सिद्ध परिपूर्ति प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनअगावै हुन्छ, जो अन्तिम सात विपत्तिहरू हुन्। यसकारण, माउन्ट कार्मेल, एलियाह, अहाब र येजेबेल संयुक्त राज्य अमेरिकाको त्यस कार्यमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जसद्वारा उसले क्याथोलिक चर्चको अधीनमा शासित संयुक्त राष्ट्रसंघको एक-विश्व सरकारलाई ग्रह पृथ्वीले स्वीकार गर्न बाध्य पार्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले यो कार्य आफ्नो सैनिक सामर्थ्य, आफ्नो आर्थिक शक्ति, तथा आफूले निर्देशित र नियन्त्रण गर्ने भ्रष्ट सम्मोहनकारी सञ्चार-माध्यमहरूद्वारा पूरा गर्छ, जसलाई विश्वव्यापी वेबको “सूचना सुपर हाइवे” भनिन्छ।

पन्ध्रौं पदमा हामीलाई यसरी जानकारी गराइन्छ कि “त्यस [संयुक्त राज्य अमेरिका]लाई त्यस पशुको मूर्तिलाई प्राण दिन सक्ने शक्ति थियो, ताकि त्यस पशुको मूर्तिले बोलोस्, र जसजसले त्यस पशुको मूर्तिको पूजा गर्दैनथे तिनीहरू मारिऊन्।” त्यसो भए, संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रमुख राजाको प्रतिनिधित्व गर्दै आएको संयुक्त राज्य अमेरिकाको सैनिक सामर्थ्यद्वारा मृत्युको धम्कीले संयुक्त राष्ट्रसंघको एक-विश्व सरकारलाई बोल्न सक्षम बनाउँछ। बोल्ने कार्य व्यवस्थापिका तथा न्यायिक अधिकारद्वारा सम्पन्न हुन्छ। संयुक्त राष्ट्रसंघको व्यवस्थापिका शाखा न्यूयोर्कमा छ र संयुक्त राष्ट्रसंघको न्यायिक शाखा नेदरल्यान्ड्सको हेगमा छ। हेगले पुरानो संसारको प्रतिनिधित्व गर्छ र न्यूयोर्कले नयाँ संसारको। संयुक्त राज्य अमेरिका र नेदरल्यान्ड्स दुवैको विगतका इतिहासहरूमा तिनीहरू स्वतन्त्रता र मुक्ति/स्वाधीनताका प्रमुख रक्षकहरूको रूपमा विशिष्ट देखिएका थिए, तर दुवैले आफ्ना-आफ्ना इतिहासहरूको अन्त—अजिङ्गरङ्गै बोल्दै—गर्छन्।

“सम्पूर्ण ख्रीष्टियन जगत्भरि शबाथ विवादको विशेष बिन्दु बनेको छ, र धार्मिक तथा लौकिक अधिकारहरूले आइतबारको पालन गराउन संयुक्त रूपमा कार्य गरेका छन्; त्यसैले जनप्रिय मागसमक्ष नझुक्ने सानो अल्पसंख्यकको अटल अस्वीकारले तिनीहरूलाई सर्वव्यापी घृणाका पात्र बनाउनेछ.... र अन्ततः चौथो आज्ञाको शबाथलाई पवित्र मान्नेहरूका विरुद्ध एउटा आदेश जारी गरिनेछ, जसमा तिनीहरूलाई अत्यन्त कठोर दण्डका योग्य ठहराइनेछ र एक निश्चित समयपछि जनतालाई तिनीहरूलाई मार्न स्वतन्त्रता दिइनेछ। पुरानो संसारमा रोमनमत र नयाँ संसारमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूको आदर गर्नेहरूतर्फ उस्तै मार्ग अवलम्बन गर्नेछन्।

“तब परमेश्वरका जनहरू भविष्यवक्ताले याकूबको सङ्कष्टको समय भनी वर्णन गरेका पीडा र क्लेशका ती दृश्यहरूमा डुबाइनेछन्।” The Great Controversy, 615, 616.

पद सोह्र र सत्रमा, जब पशुको प्रतिमा खडा गरिसकिएको हुन्छ र त्यसलाई बोल्ने शक्ति दिइएको हुन्छ, तब “[संयुक्त राज्य अमेरिका] ले सबैलाई—साना र ठूला, धनी र गरीब, स्वतन्त्र र दास—आफ्नो दाहिने हातमा, वा आफ्ना निधारहरूमा, एउटा छाप ग्रहण गर्न लगाउँछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाम, वा त्यसको नामको संख्या छैन, त्यसबाहेक कसैले पनि किनबेच गर्न नसकोस्।”

पशुको प्रतिमाको गठन नै त्यो परीक्षा हो, जसले पशुको छापको परीक्षालाई अग्रसर गर्छ। यदि हामीले पशुको प्रतिमाको गठनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परीक्षा पार गर्न सकेनौं भने, हामी पशुको छापको परीक्षामा असफल हुनेछौं। ती दुई भिन्न परीक्षाहरू हुन्, र ती परीक्षाका दुई भिन्न प्रकार पनि हुन्।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएको पशुको प्रतिमाको निर्माण, अनुग्रहकालको समापन हुन लागिरहेको छ भन्ने भविष्यसूचक चेतावनी हो। यो एलियाहको सन्देश हो, जसले कर्मेल पर्वत अब निकट क्षितिजमा छ भनी पहिचान गराउँछ, र अन्तिम आह्वान गरिनुअघि परमेश्वरका जनहरूले चरित्रको तेल, पवित्र आत्माको तेल, र मध्यरातको पुकारको सन्देशको तेल सुरक्षित गर्न आवश्यक छ भनी देखाउँछ। उनीहरू जागृत हुनुपर्छ, ताकि जब एलियाहले उनीहरूलाई, “तिमीहरू कहिलेसम्म दुई मतहरूको बीचमा लड्छाड्छाड्छौ?”—भनेर सोध्छन्, तब उनीहरू वाक्शून्य नहोऊन्; किनकि त्यस बेला वाक्शून्य हुनु भनेको पशुको छाप ग्रहण गर्नु हो। पशुको प्रतिमाको परीक्षा, न्यायको समापनको घोषणा गर्ने सन्देशलाई बुझ्ने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी मिलराइटहरूको सन्देशले न्यायको उद्घाटनको घोषणा गरेको थियो।

पशुको छापको परीक्षा कुनै छनोट समावेश गर्दैन, किनकि यसमा अनुग्रह-अवधिको कुनै तत्त्व हुँदैन। यो समयको एउटा बिन्दु हो, समयको कुनै अवधि होइन। यो एक संकट हो, र त्यसैले यो एउटा कसौटी हो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा आहाबद्वारा कर्मेल पर्वतमा बोलाइएका ती इस्राएलीहरूको चरित्र पहिचान गर्नेछ। त्यसपछि उनीहरूले अघिल्लो समय-अवधिमा विकास गरेको चरित्र प्रदर्शन गर्नेछन्, जसलाई भविष्यवाणीगत रूपमा पशुको प्रतिमाको परीक्षा भनिन्छ।

यसकारण (पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छझैँ, “आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्दछौ भने, आफ्नो हृदय कठोर नपार; उक्साहटको समयमा, जंगलमा परीक्षाको दिनमा झैँ: जहाँ तिमीहरूका पिताहरूले मलाई परखे, जाँचे, र चालीस वर्षसम्म मेरा कामहरू देखे। यसकारण म त्यस पुस्तासित रिसाउँ, र भर्ने, ‘तिनीहरू सधैं आफ्नो हृदयमा भङ्किन्छन्; र तिनीहरूले मेरा मार्गहरू जानेनन्।’ त्यसैले मैले आफ्नो क्रोधमा शपथ खाउँ, ‘तिनीहरू मेरो विश्राममा प्रवेश गर्नेछैनन्।’”) हे भाइहरू हो, होसियार रहो, कतै तिमीहरूमध्ये कसैमा पनि जीवित परमेश्वरबाट टाढा जाने अविश्वासको दुष्ट हृदय नहोस्। तर ‘आज’ भनिने समयसम्म हरेक दिन एक-अर्कालाई उत्साह देओ, नत्र पापको छलद्वारा तिमीहरूमध्ये कोही कठोर नबनोस्। किनकि यदि हामीले आफ्नो प्रारम्भिक भरोसालाई अन्तसम्म दृढतापूर्वक थामिराख्यौं भने, हामी ख्रीष्टका सहभागी भएका छौं; जस्तै भनिएको छ, “आज यदि तिमीहरूले उहाँको स्वर सुन्दछौ भने, उक्साहटको समयमा झैँ, आफ्नो हृदय कठोर नपार।” हिब्रू ३:७-१५।